

یادداشت

نگرانی‌های سبز تهران در ولیعصر

و کیست که باور کند درختان آن عمری دارند که روزی به پایان می‌رسد؟ مهم باغبانان‌اند. این روزها عکس‌هایی از روند دوباره قطع درختان بالای خیابان ولیعصر برای چندمین بار جمعی از تهران‌دوستان را نگران کرده است. علیرضا تهرانی عکس بلندترین درختان «چوب قرمز» جهان به ارتفاع ۱۱۶ متر در کالیفرنیا را می‌گذارد و منصورزند می‌پرسد:یعنی هنوز شهرداری‌شان شبانه آدم فرستاده قطعش کنند؟ بله، می‌ترسیم. می‌ترسیم همه چیز سریع‌تر از مرگ طبیعی سقوط کند. می‌ترسیم دندان‌های شهر را سهل‌انگاران قبل از بوسیدگی بکشند برای اینکه فلان ساختمان در دست ساخت، ورتیرن‌هایش را به رخ بکشد. همان‌طور که سال‌های قبل در همین خیابان در شمیران چنین شد و بعد که رسوایی پیش آمد، طرف را جریمه هم کردند. اما این بار کار شهرداری علنی است، به طوری که عدای جلسه گذاشته و در نامه‌ای خطاب به دادستان تهران، آقای صالحی، معاون رئیس‌جمهور و ریاست سازمان حفاظت محیط زیست، خانم دکتر انصاری، ریاست سازمان بازرسی کشور، آقای خداییان، ریاست اداره کل محیط زیست استان تهران، دکتر عباس‌نژاد و استاندار و فرماندار و هرکسی ممکن بوده به دادشان برسد، نوشته‌اند:

«ما، عموم مردم، از جمله جمعی از هنرمندان، فعالان و تشکل‌های محیط‌زیستی، کارشناسان و… نگرانی عمیق خود را از طرح شهرداری موسوم به «جایگزینی درختان خشک و آفت‌زده ولیعصر با درختان برپالا» می‌دهایم. متأسفانه به‌جای تمرکز بر حفظ این درختان و کاهش آسیب آنها، تنها در چند سال گذشته، تقریباً همه درختان صدساله خیابان ولیعصر به دست شهرداری قطع شده‌اند. طرح‌های شهرداری با نفوذناپذیر کردن سطح جوی‌ها، جایگزینی آب جوی با آبیاری قطر‌های با قطع طولانی‌مدت آب جوی‌ها، بیشترین آسیب‌ها را به این درختان وارد آورده و به‌جای چاره‌جویی و رفع عوامل آسیب، درختان را قطع کردند».

اینان درخواست توقف کامل قطع درختان خیابان ولیعصر تا برقراری نظارت عمومی بر این طرح و دیگر طرح‌های فضای سبز شهرداری را دارند. می‌گویند پیمانکاران شهرداری بی‌محابا با ازّه برقی به جان درختان افتاده و خشک و تر را با هم می‌زنند (و می‌سوزانند!) درحالی‌که اگر حتی از خشک بودن درختی مطمئن هستند، دلیلی ندارد تمام ردیف درختان را علامت بزنند و از بیخ‌وین یک جازهٔ کنند. وقتی دوستی از پیمانکار شهرداری پرسیده بود: از کجا می‌فهمی این درخت خشک است؟ مأمور کلیدی را روی تنه درخت محکم می‌کنند و باسختن عجیب است. «شیرخ درخت که خارج نشده، یعنی خشک شده و باید بریده شود، چون خطر افتادن روی سر مردم را دارد.» و البته بوده‌اند درختانی که با تندباد و توفان وسط خیابان افتاده‌اند.

هرچه فکر می‌کنم، می‌بینم قطع بی دلیل درختان کهنسال به دست شهرداری منطقی نیست، اگرچه این کار هم شاید مثل داستان میلیارید شن و ماسه‌های سر هرکوجه و برزن برای روز مبادی برف سنگین، یا رنگ‌پاشیدن روی دیوارهای تاریخی مرکز شهر تهران، تبدیل به یک بداعت هرزه شده باشد. کاری که وقتی تبسله و فراراداش از سوی شهرداری فراهم شد، دیگر توقف آن محال می‌شود. البته سازمان بوستان‌ها و فضای سبز شهرداری هم ده‌ها سال است تحت نظر باغبان معروف تهران، مهندس مختاری، کار می‌کند و باید قاعداً علاوه‌بر متخصصان گل و گیاه، گیاه‌شناسان برجسته نیز داشته باشد که تشخیص دهند آیا بیماری درختان ولیعصر فقط سنگهای کف جوی‌ها و آلودگی هوا و ورتیرن ساختمان‌های بلندی است که درختان را خفه می‌کنند، یا اینکه آفت‌های دیگری هم هستند که درختان را پوک می‌کنند؟

آنچه مسلم است، این است که فرق است بین یک درخت چنار کهن و یک نهال چندساله، و شهرداری نباید به بهانه خطر افتادن درختان، از نگهداری و محافظت آنها دست بکشد و راحت دستور قطع دهد. اگرچه درختان شهر به‌ویژه خیابان ولیعصر، برای شهرداری اولویت نیست، اما بهترا است در جایگزینی عجله نکنند و ابتدا به درمان آفت‌ها و پرستاری از درختان بیمار بپردازند و اگر علم آن را ندارند، از متخصصان سازمان محیط‌زیستی یا دانشگاه کمک بگیرند. و در نهایت به کمک سازمان‌ها و نهادهای محیط‌زیستی و دلسوز، کار را با دقت و توجه بیشتر به جلو برند. اگر شهرداری تغییر دیدگاه بدهد و درختان برایش اولویت پیدا کنند، آنگاه می‌تواند به همراه روند آژانس‌سازی کف جوی‌ها، سالم‌سازی آب‌های وارده به آنها، هرس صحیح شاخه‌ها، دادن عقب‌نشینی به ساختمان‌های بلند متقاضی مجوز و… به کمک و نظارت سمن‌های محیط‌زیستی سیاهه‌ای نیز از درختان و ریز مشکلات‌شان تهیه کند. و نه‌تنها ولیعصر، بلکه کل تهران را دوباره باغ‌شهر کند. آنگاه مگرانی دغدغه‌مندان می‌ند حسین آخانی، محمد درویش، مهدی توچیدپور، احمدرضا وکیلیان، مسعود امیرزاده، مهدی مجتهدی، هادی کاشانی و همه ما و کنشگران دیگر محیط زیست، به همکاری از جان و دل با تحولات سبز در شهر تهران تبدیل خواهد شد.

ایران امروز و چالش‌های آنومی در نظم هنجاری بین‌المللی

این مواجهه در عمل با فشارهای بین‌المللی با دیگر جوانب سیاست‌گذاری روسیه هم‌نیامی داشته و به نحوی در یک رابطه متعامل و موقوم با هم قرار دارد. امری که می‌تواند درسی برای ایران امروز باشد هرچند قیاس جایگاه، نفوذ و قدرت روسیه در هندسه نظم جهانی با وضعیت ایران، قیاس منطقی نیست و باید این مهم را نیز در نظر داشت که درجه کنشگری و آزادی در انتخاب از عرصه جهانی، با سطح منزلت بازیگر ارتباط مستقیم دارد. در مجموع به نظر می‌رسد از رهگذر خرد جمعی و مبتنی‌بر اراده استوار و با استظهار به جامعه‌های همدل می‌توان بر انبوه چالش‌های این دوران پرآشوب نظم جهانی غلبه یافت. ان‌شاءالله

ه استاد گروه اندیشه سیاسی در اسلام پژوهشکده امام خمینی و انقلاب اسلامی

موافقت سران کشورهای عربی با اداره غزه بدون حماس

آمریکا و اسرائیل علیه طرح مصر

طرح بازسازی غزه که از سوی مصر پیشنهاد شده بود، در نشست اضطراری رهبران کشورهای عربی که در قاهره برگزار شد، به تأیید رسید؛ اما آمریکا و اسرائیل با این طرح مخالفت کرده‌اند. عبدالفتاح السیسی، رئیس‌جمهور مصر، در بیانیه پایانی این اجلاس اعلام کرد طرح بازسازی نوار غزه بدون نیاز به جابه‌جایی جمعیت ساکن این منطقه پذیرفته شده است. او همچنین تأکید کرد صلح واقعی بدون تشکیل کشور مستقل فلسطین محقق نخواهد شد. شاهزاده فیصل بن‌فرحان، وزیر امور خارجه عربستان سعودی، نیز طی سخنرانی از این نشست ویژه اتحادیه عرب درباره غزه، بر اهمیت تضمین‌های بین‌المللی و پایبندی به قطع‌نامه‌های سازمان ملل برای حفظ آتش‌بس در این منطقه تأکید کرد. او تصریح کرد فلسطینی‌ها حق دارند سرنوش‌ت خود را تعیین کرده و کشوری مستقل براساس مرزهای سال ۱۹۶۷ با پایتختی قدس شرقی تشکیل دهند. او همچنین با اشاره به طرح پیشنهادی دونالد ترامپ برای بازسازی نوار غزه اظهار کرد این بازسازی باید طوری انجام شود که مردم غزه همچنان در سرزمین خود بمانند. او بر حمایت عربستان از اقداماتی که از سوی تشکیلات خودگردان فلسطینی برای تأمین امنیت و ثبات منطقه انجام می‌شود، تأکید کرد.

در عین حال، مذاکرات مرحله دوم آتش‌بس میان اسرائیل و حماس با حضور نمایندگان ایالات متحده در قاهره آغاز شده است. دونالد ترامپ پس از بازگشت به قدرت در ژانویه، با پیشنهاد تبدیل نوار غزه به منطقه‌ای شبیه «ریورآ خاورمیانه» و انتقال جمعیت فلسطینی آن به کشورهای همسایه نظیر مصر یا اردن، واکنش‌های گسترده‌ای را رقم زده بود.

از سوی دیگر، بیس از تصویب طرح بازسازی پیشنهادی مصر، برایان هیوز، سخنگوی شورای امنیت ملی ایالات متحده، اعلام کرد واشنگتن با این پیشنهاد مخالف است. او بیان داشت این طرح واقعیت‌های غیرقابل‌سنکونت بودن غزه را نادیده می‌گیرد؛ چراکه شرایط کنونی منطقه، بر از آوار و مهمات منفجرشده، اجزاه زندگی عادی را به ساکنان آن نمی‌دهد. هیوز افزود

رئیس‌جمهور ترامپ همچنان بر نظر خود مبنی بر بازسازی غزه بدون حضور حماس تأکید دارد و ایالات متحده منتظر ادامه مذاکرات برای رسیدگی به این مسئله باقی خواهد ماند.

وزارت خارجه اسرائیل در واکنش به طرح پیشنهادی نشست قاهره با انتشار بیانیه‌ای تأکید کرده است این ایده توانایی برداختن به واقعیت‌های جدید سیاسی و امنیتی در غزه، به‌ویژه پس از حمله هفتم اکتبر حماس را ندارد و همچنان بر دیدگاه‌های قدیمی و ناکارآمد مبتنی است. در بیانیه مذکور، دولت اسرائیل انتقاد شدیدی را متوجه کشورهای عربی کرد؛ چراکه مصوبه اخیر آنان شامل محکومیت صریح حمله حماس نبود و در عین حال همچنان تشکیلات خودگردان فلسطین و آژانس امدادرسانی و کارایی برای آوارگان فلسطینی (آرتوا) را به عنوان نهادی اصلی برای مدیریت منطقه معرفی می‌کند. اسرائیل ادعا می‌کند این دو نهاد، سابقه‌های طولانی در فساد، حمایت‌های غیرمستقیم از گروه‌های فلسطینی و عدم توانایی در حل بحران‌های منطقه‌ای دارند.

از سوی دیگر، اسرائیل ضمن حمایت از طرح ارائه‌شده توسط دونالد ترامپ که شامل اسکان مجدد مردم غزه و بازسازی ساختاری این منطقه است، تأکید کرد گروه حماس نباید همچنان در قدرت بماند. اسرائیل به روشی قاطع اعلام کرده فقط با ساختارهای جایگزین برای اداره غزه موافق است که توانایی مقابله با تهدیدهای امنیتی و سیاسی حماس را داشته باشند. هم‌زمان با نشست قاهره، گروه حماس نیز بیانیه صادر کرد و از رهبران کشورهای عربی خواست به مقاومت در برابر هرگونه طرح جابه‌جایی یا تغییر جمعیتی در غزه پایبند باقی بمانند. حماس می‌گوید چنین اقداماتی در راستای منافع اسرائیل و نقض حقوق انسانی و تاریخی فلسطینی‌ها خواهد بود. آنها از جهان عرب انتظار دارند راه‌حلی فوری برای پایان‌دادن به بحران انسانی در غزه ارائه دهند و مانع عملی‌شدن نقشه‌های اسرائیل برای تخلیه فلسطینیان شوند.

در همین راستا محمود عباس، رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین نیز وارد میدان شد و اعلام کرد که این نهاد آماده بازگشت به غزه و پذیرش مسئولیت‌های امنیتی و اجرایی است. عباس در نشست

قاهره عنوان کرد یک کمیته ویژه کاری تشکیل داده شده تا شرایط لازم برای بازگشت تدریجی تشکیلات خودگردان فراهم شود. او همچنین توضیح داد نیروهای امنیتی این تشکیلات تحت برنامه‌های جامع، پس از بازسازی ساختارهایشان در مصر و اردن آموزش خواهند دید تا آماده اجرای وظایف امنیتی در غزه باشند. تشکیلات خودگردان فلسطین تا سال ۲۰۰۷ مدیریت غزه را در دست داشت، اما پس از گیری‌های شدید با گروه حماس، کنترل این منطقه را از دست داد. طرح مصر اما به‌گونه‌ای طراحی شده که زمینه‌ساز بازگشت این نهاد به صحنه قدرت باشد.

با وجود تلاش‌های پیوسته برای برگزاری انتخابات ملی فلسطین در دهه گذشته، این انتخابات همواره لغو شده است. رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین همچنین ادعا کرد برای همه کسانی که از جنبش فتح که در کرانه غربی حاکم است اخراج شده‌اند، عفو عمومی صادر خواهد کرد. در همین راستا، آنتونیو گوتروش، دبیر کل سازمان ملل، اعلام کرد از طرح مصر برای بازسازی غزه بدون جابه‌جایی ساکنان فلسطینی آن که در نشست سران عرب در قاهره مطرح شد، به‌شدت حمایت می‌کند. گوتروش گفت: «من از ابتکار عمل رهبری‌شده توسط تشکیلات کشورهای عربی برای حمایت جهت بازسازی غزه که به‌وضوح در این اجلاس مطرح شده است، استقبال کرده و به طور قوی از آن پشتیبانی می‌کنم.» او افزود: «سازمان ملل آماده است به طور کامل در این تلاش همکاری کند». براساس این گزارش،

مصر در حال مذاکره با دیپلمات‌های اروپایی، امارات، عربستان سعودی و قطر در این زمینه است. همچنین محور اصلی این پیشنهاد، ایجاد یک حاکمیت فلسطینی برای اداره غزه است که بدون همسویی با حماس یا تشکیلات خودگردان باشد.

جزئیات طرح قاهره

طرح پیشنهادی مصر برای آینده غزه شامل سه مرحله اصلی است که به صورت جزئی اهداف گسترده‌ای را دنبال می‌کند. مرحله اول که مدت‌زمان شش‌ماهه خواهد داشت، بر تشکیل یک کمیته اجرایی

فلسطینی متمرکز است که وظیفه نظارت بر پاک‌سازی خرابه‌ها و افتتاح مسیرهای تردد را برعهده دارد. پس از آن قرار است حدود ۲۰۰ هزار واحد مسکونی موقت ساخته شود تا بیش از ۱٫۲ میلیون نفر اسکان یابند. علاوه‌براین طبق برنامه مذکور، بیش از ۶۰ هزار ساختمان آسیب‌دیده بازسازی خواهند شد. مراحل بعدی این طرح برای بازسازی بلندمدت در غزه زمان‌بندی شده‌اند و انتظار می‌رود بین چهار تا پنج سال طول بکشند. در این بازه زمانی، تلاش‌ها بر احداث حداقل ۴۰۰ هزار واحد مسکونی جدید متمرکز خواهد شد. همچنین توسعه زیرساخت‌هایی نظیر بندرها، فرودگاه بین‌المللی غزه و شبکه حمل‌ونقل نیز بخشی از این چشم‌انداز است. با این حال، پیش‌نویس مصری هنوز پرسش‌های بزرگی برای پاسخ گذاشته است، یکی از نقاط ضعف اساسی طرح، مشخص نبودن چارچوب‌های اجرایی در صورت مخالفت حماس است. اگرچه هیچ پیش‌بینی شده که یک نیروی بین‌المللی با مشارکت کشورهای عربی ایجاد شود تا مسئولیت تأمین محلی را به پلیس جدید غزه منتقل کند، اما جزئیات بیشتری درباره ابزارهای اجرایی مطرح نشده است.

در این پیش‌نویس آمده است هر دو نهاد امنیتی و حاکمیتی از سوی یک هیئت‌مدیره هدایت و نظارت می‌شوند که این هیئت‌مدیره متشکل از کشورهای کلیدی جهان عرب، اعضای سازمان همکاری اسلامی، ایالات متحده، بریتانیا، اتحادیه اروپا و سایرین خواهد بود. نکته مهمی که در طرح مصر وجود دارد، این است که در این ایده هیچ تعهد مالی خاصی وجود ندارد. همچنین در این طرح گفته نشده که چه کسی برای بازسازی غزه هزینه خواهد کرد و در حالی است که سازمان ملل برآورد کرده است، بازسازی غزه به بیش از ۵۳ میلیارد دلار نیاز دارد.

دو منبع به روتیزر گفته‌اند کشورهای حاشیه خلیج فارس و کشورهای عربی باید حداقل ۲۰ میلیارد دلار در مرحله اولیه بازسازی اختصاص دهند. مصر پیش‌بینی می‌کند کشورهای عضو هیئت‌رئیسه می‌توانند صندوقی برای حمایت از هیئت حاکمه موقت ایجاد کنند و به دنبال کمک‌هایی برای طرح بازسازی و توسعه بلندمدت غزه باشند.

مرتبه‌ای برای ارز

دفاعی علی‌الاصول مبالغ قابل توجهی است که مکتوم است. بانک مرکزی به‌جای آنکه به عنوان یک نرخ لرخ نوایسانات ارزی را جذب و از ایجاد تنش ارزی در کشور جلوگیری کند، برخلاف ادعای مستمر خود درباره یکسان سازی ارز، موجب شده با ابداع ارزهای مختلف مثل ارز سنایی، ارز نینمایی و توافقی و ارز پایه و ارز آزاد، چندنرخ غیرقابل‌درکی را در نظام ارزی کشور برپا دارد. در عجب اینجاست بانک مرکزی که داعیه تک‌نرخ‌کردن نرخ ارز در طول سال‌ها خود، در محدوده بانک مرکزی چندین نرخ ارز از جمله نرخ توافقی دارد. «ذات نایافته از هستی بخش/ کی تواند که شدن هستی بخش»

روش عملکرد بانک مرکزی -اعم از عملکرد خود یا تحت سیاست‌های دولت- نشان می‌دهد مسؤلان بانک مرکزی هرگز ارزش و نقش ارز در اقتصاد کشور را درنیاخته‌اند، به‌ویژه آنکه کشور سال‌هاست درگیر محاصره اقتصادی و تحریم است و سنت به سنت ارز کشور ارزش حیاتی دارد، هم واردکنندگان سرگردان و درگیرر ناطلمطن و هم صادرکنندگان متوسل به ترندهای مختلف برای حفظ منافع خود هستند. در چنین شرایطی عقل حکم می‌کند راه کم‌تر آسیب‌رسان انتخاب شود. نخست باید باور داشت که کشور باید اداره شود و نایا به طریقی اداره شود که اعمال نظارت دولت در حد ممکن میسور باشد. همه روش‌های اعمال‌شده هم با شکست روبه‌رو شده و سردرگمی همه کسانی را که با ارز تماس مستقیم دارند مانده واردکنندگان و صادرکنندگان با تماس غیرمستقیم دارند مثل مردم عادی که تغییرات عجیب قیمت‌ها و تورم کمرشکن را تحت تغییرات قیمت ارز به‌شدت احساس می‌کنند، دربرداشته است. بنابراین پیشنهاد می‌شود روش زیر مورد توجه قرار گیرد. بدیهی است این روش مشکلاتی را نیز در پی دارد اما در مجموع و نسبت به دیگر روش‌ها کم‌ضررتر است.

بانک مرکزی نسبت به خرید ارز از صادرکنندگان و دیگر افراد با نرخ مشخص سالانه اقدام کند و به عنوان تنها منبع ارزی نسبت به تأمین ارز و گشایش اعتبار برای متقاضیان حسب تأیید مراجع رسمی و کارشناسی به قیمت مشخص ثابت در یک سال اقدام کند و به‌هیچ‌وجه نسبت به فروش ارز و طلا در بازار آزاد عملی انجام ندهد.

درعین‌حال دلیلی بر به‌رسمیت‌شناختن بازار ارز آزاد وجود ندارد و این طبعاً چنین بازاری وجود خواهد داشت و البته برخورد سخت‌گیرانه با عوامل اصلی بازارهای آزاد می‌تواند از حجم آن بکاهد.

هرچند این‌ روش ضعف‌ها و مشکلاتی در پی دارد اما روش حاضر و روش‌های آزمایش‌شده خسارات جبران‌ناپذیری به کشور و سرمایه‌های این وارد کرده است که قابل قیاس با یکدیگر نیستند.

۶- هزینه‌های ارزی خارج از کشور و هزینه‌های

گزارش

خواب اسرائیل برای سوریه

تشریه وال استریت ژورنال در گزارشی نوشت اسرائیل درباره تلاش‌های جریان‌های شبه‌نظامی‌که پیش از این در فهرست گروه‌های تروریستی بودند و اکنون حاکمیت دمشق را در اختیار گرفته‌اند، به‌شدت نگران است. اسرائیل در همین راستا برای مقابله با این موضوع، مجموعه‌ای از اقدامات و راهکارهای متنوع از جمله واکنش‌های نظامی و لابی‌گری با قدرت جهانی را در دستور کار قرار داده است. پس از سقوط بشار اسد و اوج‌گیری قدرت مخالفان او، اسرائیل با بیم از آنچه مقامات امنیتی‌اش آن را تهدیدی جدی می‌داند، به تکاپو افتاده است؛ رشد و نفوذ گروه‌هایی که به طور مستقیم از ترکیه حمایت می‌شوند و تلاش دارند اقتدارشان بر سوریه را تقویت کرده و این کشور را متحد کنند.

ارتش اسرائیل در روزهای گذشته حملات هدفمندی را علیه واحدهای نظامی فعال در مناطق جنوبی سوریه انجام داده است. هدف اصلی این اقدامات، ظاهراً جلوگیری از انتقال تسلیحات به دست نیروهای وابسته به دولت جدید سوریه عنوان شده است؛ تلاشی که نشانگر نگرانی فزاینده اسرائیل نسبت به تغییر معادلات قدرت در منطقه است.

از سوی دیگر، اسرائیل هم‌زمان اعلام کرده است بیش از یک میلیارد دلار برای توسعه و کمک‌رسانی به جامعه دروزی‌های مقیم مناطق شمالی خاک اسرائیل هزینه خواهد کرد. تحلیلگران امنیتی این اقدام را حرکتی هدفمند می‌پندارند که با هدف جلب حمایت این اقلیت و ترغیب آنها به اعمال نفوذ بر هم‌کیشان خود در سوریه انجام شده است. چنین اقدامی می‌تواند بخشی از استراتژی اسرائیل برای تضعیف مشروعیت دولت جدید دمشق در میان گروه‌های مختلف داخلی باشد.

پس از بروز تنش‌هایی میان برخی دروزی‌ها و نیروهای امنیتی سوریه در حومه دمشق در روزهای اخیر، کمک‌های مالی اسرائیل به دروزی‌های منطقه آغاز شد. این در حالی است که اسرائیل تعدید کرده برای حمایت از اقلیت دروزی سوریه دست به اقدام نظامی خواهد زد.

هم‌زمان اسرائیل تلاش‌هایی را با قدرت‌های جهانی آغاز کرده تا طرح ایجاد یک سیستم فدرالی از مناطق خودمختار قومی را در سوریه پیش ببرد. براساس این طرح، بخش‌های مرزی جنوبی سوریه که با اسرائیل هم‌مرز هستند، باید غیرنظامی شوند. اما دولت دمشق به‌صراحت این پیشنهاد را رد کرده است.

بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل، پیش‌تر از لزوم «غیرنظامی‌شدن» جنوب سوریه سخن گفته بود. او تأکید کرد نیروهای نظامی کنونی سوریه که در گذشته به شکل موقت با القاعده همکاری‌هایی داشته‌اند، نباید به این مناطق دسترسی داشته باشند.

در عمل، اسرائیل ضمن ادعاهای امنیتی خود مبنی‌بر ایجاد منطقه حائل، اهداف دیگری را نیز دنبال می‌کند. یکی از این اهداف، دستیابی به ساتار فدرالی برای سوریه است که نتیجه آن تشکیل مناطق خودمختار مختلف با کاهش قدرت دولت مرکزی خواهد بود. در چنین ساختاری، مناطق تحت کنترل دروزی‌های همسو با اسرائیل می‌توانند به عنوان بخشی از این سیستم ایفاي نقش کنند.

کیدتون سعار، وزیر خارجه اسراییل، در اظهارات اخیر خود در بروکسل عنوان کرد: تنها راه ایجاد ثبات در سوریه، وجود سیستم فدرالی متشکل از ایالت‌های خودمختار است که شیوه‌های مختلف زندگی افراد را محترم شمارد. باین‌حال، برخی تحلیلگران نسبت به پیامدهای چنین طرحی هشدار داده‌اند. آنها بر این باورند اگرچه ایده‌ای برخه اسرائیل پیشنهاد می‌کند شاید بتواند برخی مسائل کوتاه‌مدت را حل کند، اما خطر تجزیه فزاینده سوریه، ضعف حاکمیت مرکزی و گسترش ناآرامی را نیز در پی خواهد داشت.

منتقدان همچنین تأکید دارند که اقدامات اسرائیل نه‌تنها موجب جلب اطمینان جامعه بین‌المللی نشده، بلکه ممکن است با اشتغال و مدخلات مستمر در خاک سوریه، خود را به یک عامل مناقشه‌جدی در سیاست داخلی آن کشور تبدیل کند.